

nes ved fastsættelsen af hendes ret til pension, skal – med henblik på udregningen af det årlige gennemsnitlige bidrag som ægtefællen har indbetalt, eller som er godskrevet ham – enhver henvisning til en forsikringsperiode, som hun har tilbagelagt, anses som en henvisning til en forsikringsperiode, der er tilbagelagt af ægtefællen.

4. I det omfang hvor ret til ydelser ved arbejdsløshed ifølge lovgivningen i Det forenede Kongerige er betinget af bopæl, anses enhver forsikret for at have været bosat på Det forenede Kongeriges territorium i enhver periode forud for tidspunktet for begæring om ydelser, i hvilken den pågældende måtte have været bosat eller have tilbagelagt forsikrings- eller beskæftigelsesperioder på en anden medlemsstats territorium.

5. Dersom lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager, skal den pågældende med henblik på opnåelse af ret til børnetilskud anses:

- a) som om hans eget fødested eller fødestedet for hans børn eller personer, som han har forsørgerpligt overfor, var beliggende på Det forenede Kongeriges territorium, såfremt fødestedet er beliggende på en anden medlemsstats område, og
- b) som om han forud for sin begæring om ydelser havde befundet sig på Det forenede Kongeriges territorium, i enhver forsikrings- eller beskæftigelsesperiode, som han har tilbagelagt på en anden medlemsstats territorium eller efter en anden medlemsstats lovgivning.

6. Dersom lovgivningen i Det forenede Kongerige i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningens afsnit II finder anvendelse på en arbejdstager, skal den pågældende med henblik på ret til plejetilskud (attendance allowance) anses

- a) som om hans føde sted var beliggende på Det forenede Kongeriges territorium, når det er beliggende i en anden medlemsstat, og
- b) som om han havde fast bopæl og havde befundet sig i Det forenede Kongerige i enhver forsikrings- eller beskæftigelsesperiode, som han har tilbagelagt på en anden medlemsstats territorium eller i henhold til en anden medlemsstats lovgivning.

7. Dersom en arbejdstager, der er omfattet af lovgivningen i Det forenede Kongerige, under sin beskæftigelse bliver offer for et ulykkestilfælde efter at han har forladt en medlemsstats territorium, for at begive sig til en anden medlemsstats territorium, men inden han er ankommet dertil, fastsættes hans ret til ydelser i anledning af ulykkestilfældet:

- a) som om ulykkestilfældet var indtruffet på Det forenede Kongeriges territorium, og
- b) uden hensyntagen til hans fravær fra britisk territorium ved afgørelser af, om han i kraft af sin beskæftigelse var forsikret i henhold til den nævnte lovgivning.

8. Forordningen finder ikke anvendelse på bestemmelser i Det forenede Kongeriges lovgivning, der sætter en mellem Det forenede Kongerige og et tredjeland indgået aftale om social sikring i kraft.

9. I alle tilfælde, hvor Det forenede Kongeriges lovgivning stiller krav herom med henblik på opnåelse af ret til ydelser, ligestilles en statsborger i en medlemsstat, som er født i et tredjeland, med en statsborger i Det forenede Kongerige, som er født i et tredjeland.

2. Rådsforordning (EØF) nr. 2396/71 af 8. november 1971

EFT nr. L 249/54 af 10. november 1971

Artikel 4 erstattes af:

»Ved anvendelse af artikel 8, stk. 2, i rådsbeslutningen af 1. februar 1971 fremsender hver medlemsstat til Kommissionen, som sørger for offentliggørelse heraf i De europæiske Fællesskabers Tidende, en liste over de offentlige myndigheder, som af medlemsstaten er bemyndiget til at yde finansiel støtte til aktiviteter, som udføres af institutioner eller andre private retlige organer (eller i de medlemsstater, hvor dette begreb ikke kendes, tilsvarende organer) og at stå inde for, at deres foretagende fuldføres.«

3. Rådsbeslutning af 25. august 1960

EFT nr. 56/1201 af 31. august 1960
ændret ved:

– Rådsbeslutning nr. 68/188/EØF af 9. april 1968

EFT nr. L 91/25 af 12. april 1968